U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **Finančního úřadu v Blovicích,** se sídlem v Blovicích, Hradišťská 3, za účasti **JUDr. K. U.,** správce konkurzní podstaty úpadce J. S., podnikajícího pod názvem J. S. – P., zastoupeného Mgr. Petrem Buršíkem, advokátem se sídlem v Plzni, Husova 13, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 6. 2006, č. j. 57 Ca 76/2006 – 30,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím krajského soudu byla zrušena rozhodnutí stěžovatele ze dne 21. 3. 2006, č. j. 11170/06/141570, a ze dne 31. 3. 2006, č. j. 14366/06/141570, a věc byla vrácena stěžovateli k dalšímu řízení. Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí zdůraznil, že - zejména s ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 28. 7. 2005, sp. zn. III. ÚS 648/04, který vyslovil, že zákon o konkurzu a vyrovnání je zvláštním právním předpisem zakotvujícím nepřípustnost započtení nejen soukromoprávních, nýbrž i veřejnoprávních pohledávek, takže tento zákon má přednost před zákonem o správě daní a poplatků - postup stěžovatele, který po prohlášení konkurzu na úpadce převedl jeho daňové přeplatky na nedoplatky na dani z přidané hodnoty, byl nezákonný. Tento rozsudek napadl stěžovatel včas podanou kasační stížností.

Podáním ze dne 25. 8. 2006 nazvaným zpětvzetí kasační stížnosti, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 30. 8. 2006, vzal stěžovatel svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozhodnutí v plném rozsahu zpět.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením zastaví řízení, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dle citovaného ustanovení s. ř. s. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno

nebo žaloba odmítnuta. Dle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že nastaly okolnosti předpokládané větou druhou citovaného ustanovení, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první tohoto ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu